

עצרת תהיה לכם // נועם אריאל

וישמח עליו אויב שכמוים דמוך שופך
ויאמר מגוי להכחידך באשר בא סופך
וישבב הללי חרב ויחלל ערל את גופך
ויערף ראש עוללים ולפקדה לא סרב.

תחת טובתך צביה גמול ער בכאב ורצח
לא הבדיל בין דם לדם אוכל התרב לנצח
גם שבה לך שביה שענה העיוה מצח
והסיר צלם האדם משמין שלנפשו ארב.

אנה מלך מחלל פי שמוך הגדול נתחלל
הנה בא ארור ומקלל ויום שואה לנו עולל
ולבי בקרבי חלל שעמי במאוד דלל
ולך כל פה יתפלל ומדוע לא תתערב?

דרך קשתו האויב ומיליו שגור במטח
וכא בגבול ישראל ועין העברי מראות טח
שישאנן מפחד רעה עם השוכן לכטח
ועתה ענה שטח וההרם וקצה יקרב.
נחנו פשענו ומרינו היושב על כפא דין
פי נצו איש ואחיו את מי להושיב על מדין
וכא שודד ורפוש אם על בנים ואב עדין
ופרכו עליהם סדין וזכרם בנו נצרב.

איכה ישבו כדד עבריים בגלילות פלשת
הצבא אין לישראל אם אין לנו בולשת
מדוע נפרצה גדר והרעה פולשת
כי מלאה הארץ חמם אספסוף וערב רב.

לא אליך אדבר גבר בדרך עובר
אף און לא אספר שהשבר הולך וגובר
ימי יתן לו הספר למה הרף הוריו קובר
ואתה אל תתחבר עם מרצחים בני ערב.

נהי נהיה בכל קריה האמה העבריה
שגלוף עירם ועריה בני הגר הנכריה
והבוף מכה מריה לשחט לך כל בריה
שאחרו בלי יריה להגן ביום קרב.

קם עליו אויב שמארחות חיים הסתלק
וכנפשו התחייב פי בשלל דמוך יתחלק
שהתערבו ישמעאלים בזרעו של עמלק
ישמם שנו לפלשתיים ופלטמו ממוערב.

מהר צורר לשחת כל בשר אשר לך רוקד
טבח הצר לא חמל שעל נאצות הוא שוקד
וזננים טף ונשים העלה חיים על מוקד
והצית בית על יושביו והקבוע נחרב.

יִסֹר יִסְרַתְנוּ יְיָ-הֵא נִשְׁתַּחֲוֶה דְמִנּוּ לְשִׁכְרוֹן
וְנִחַפְדָּ לְאֵבֶל מַחֹל עֲצַרְת לְיוֹם זָכְרוֹן
כִּי רַבִּים כָּאוּ כְאֶרוֹן וּמִי יָקוּם בְּפָנָי חֶרוֹן
וּכְקָבֵר נִפְתַּח לוֹ גְרוֹן שְׁמוֹנְעֶרְתֶּךָ נְחָרֵב.

עִם שְׁמֵעֲנֵג הַדִּישׁן מִתְנַשֵּׂא לְקוּם כְּלָכִיא
אִף שְׁכַאֲרֵי יִשָּׁן בְּאִין לוֹ כְּהֵן וְנָכִיא
וּכְא לְגִבּוֹת שֶׁן תַּחַת שֶׁן בְּפִקְדַת מוֹצִיא וּמְכִיא
וְלֹא יִמְעִיט לַעֲשׂוֹן עֲזָה וְלִהְמִטִּיר אִישׁ עַל בְּעָרֵב.

הֵן וְגִדֵּל כְּהוֹ שֶׁל א-ל שְׁכָכֵל יוֹם רַגַע זוֹעֵם
הַשֵּׁב נֹא רוּחַ אִפְיֶךָ וּגְבוּרַתֶּךָ הַדִּיּעֵם
וְהַפְּהַ שְׁכַמִּי יִשְׁמַעְאֵל וּבְשִׁכְמֵת בְּרוּז תִּרְעַם
וְחִית שְׂדֵה תִּבְקַעֵם וְתִכּוּא כְּמוֹ מֵאָרֵב.

נִרְדְּפָה אוֹיְבִים וְנִשְׁמִיד עַד אֲשֶׁר צוֹרֵר יִתֵּם
שְׁמִחָנוֹת עִמִּי הִעֲמִיד וְלֹא נָשׁוּב עַד כְּלוּתֵם
כִּי רָצְחוּ זָקֵן וְתִלְמִיד וּבַחֲוָרִים בְּנִגְיִנְתֵם
וְהוֹרֵג גּוֹיִם תְּמִיד לֹא יִחְמַל שְׁעוֹמֵן כְּעַקְרָב.

וְאַתָּה רֹכֵב בְּעָרְבוֹת א-ל קִנּוּא וְנָקֵם
הַמוֹנֵם הַפֵּל בְּחֶרְבוֹת וּנְהַרְסוֹת שְׁקֵם
וַיְדִי לִזְחָמִים בְּקָרְבוֹת חֹזֵק וּשְׁבוּעֶתֶךָ הַקֵּם
וְשִׁים עֲזָה עֵינֵי חֶרְבוֹת וְרִיבְנוּ תִהְיֶה רָב.

אֲנֵא א-לֵהי הַמְּקוּם גּוֹיִם כְּאַפְדָּ תִדּוּשׁ
וְדָם עֲבָדֶיךָ נָקֵם שְׂאֵתָה נוֹרָא וְקָדוּשׁ
וַיְהִי לְמִישׁוֹר הַעֵקֶם שְׁמֹלְאָה סָאָה עַד גְּדוּשׁ
וּשְׁמַע לְתַפְלוּתֵינוּ וְשִׁיחֵי עֲלִידָה יַעֲרֵב.

כְּהוֹ יִצְחָק אֲזוּנֶךָ הֵט אֵל מֵאֲתִים אֲנָקוֹת אָסִיר
וּשְׁמַע שׁוֹעֵם וְרַחֵם שִׁיחֵם בְּשִׁפְתֵימֵם אֵל תִּתְחַסֵּר
וְהַפְּדֵה חֶרֶב כְּלֵחַט וּנְחָשֵׁתִים מִהֵם תִּסִּיר
וְהַשֵּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׁכֻעֵתִים וְהַקֵּם שָׂרֵב.

יְהִי סוּפֵם לְהַכְרִית כְּדוֹר אַחַר שְׁמֵם יִמַח
הַאֲבָד מִהֵם אַחֲרִית וּכְנַפֵּל אוֹיְבֵנוּ נִשְׁמַח
וְהַקֵּם דְּבָרֵי הַכְּרִית וְקָרֵן יִשׁוּעָה תִצְמַח
כִּי מְרַעוֹת הַנְּכָרִית שְׁכַעְנוּ וְרַב לָנוּ רָב.